

OBSAH

Redakcia Str.1
“Vianoce s Kráľovnou pokoja”.

Formačný projekt Str.3
Výzva k nemožnému 2: *Svetlo a tma každého povolania a poslania.*

Nazaret. Rodina úplne Božia Str.6
3. Ježišove sväté meno.

Pokorné a najvyššie stvorenie Str.7
Na ceste s Máriou, učiteľkou integrálny ekológie
4. Mária zapečatená fontána.

Rodinné správy Str.9
- Ekvador: XII. Národný konges ADMA.

- XXXIII. mariánsky deň ADMA na
tému “Výchova ako povolanie a
poslanie”. Str.10

- Stretnutie delegátov saleziánskej
rodiny Južnej Ázie. Str.10

- Medzinárodný kongres Márie
Pomocnice kresťanov 2024 vo Fatime Str.11
(Portugalsko).

- Úmysel modlitby pre tento mesiac. Str.12

REDAKCIA

“VIANOCE S KRÁĽOVNOU POKOJA”

Vážení priatelia ADMA,

v posledných týždňoch som mal dar zúčastniť sa niektorých stretnutí s provinciálnymi delegátmi, duchovnými animátormi, miestnymi asistentmi... rôznych skupín saleziánskej rodiny na troch rôznych kontinentoch: Amerike, Ázii a Európe. Boli to chvíle bratstva, formácie a spoločenstva medzi nami, ktorí tvoríme rodinu dona Bosca. **Všetci sme skutočne dostali veľký dar, saleziánsku charizmu, ktorá je rozličnými a tvorivými spôsobmi stelesnená v rôznych zemepisných šírkach nášho dnešného sveta.** V týchto regiónoch je veľmi živé najmä Združenie Panny Márie Pomocnice. Na mnohých miestach sa naďalej objavujú nové skupiny, iní konsolidujú svoje aktivity, šíria úctu k Márii a Ježišovi v Najsvätejšej sviatosti a dávajú sa do služby miestnemu spoločenstvu. ADMA sa predstavuje ako laická skupina našej rodiny, založená donom Boscom, dostupná všetkým, ktorí chcú žiť ako Mária cestou posväcovania a apoštolátu v charakteristickom štýle, ktorý nám zanechal don Bosco.

Na druhej strane som sa v posledných týždňoch mohol trochu podeliť so svojimi bratmi, sestrami a laikmi o sociálnej, náboženskej a politickej situácii, ktorú zažívame na mnohých miestach nášho sveta a dozvedel som sa o skutočnostiach násilia, vojny, zlého zaobchádzania, o vraždách, samovraždách, o pomste. Priznám sa, že som bol zaskočený

a zasiahnutý týmito skutočnosťami, ktoré som považoval za veľmi vzdialené od mojej každodennej reality a preto v tomto mesiaci december, v ktorom chceme sláviť narodenie Kráľa pokoja, sa zdá byť vhodné predstaviť vám úvahu o jednej invocácii loretánskych litánií, o vzývaní Márie ako Kráľovnej pokoja. Predkladám vám ju spolu s **pozvaním pre všetkých, aby sme prežívali Vianoce ako sviatky pokoja a budovali pokoj v našich rodinách a v našom prostredí.**

Zo Svätého písma vieme od prorokov, že Ježiš je Mesiáš, **“Knieža pokoja”**. Žalm nám hovorí, že *“v jeho dňoch vyklíči spravodlivosť a hojnosť pokoja”* (71,7). Preto liturgia potvrdzuje, že Kristovo kráľovstvo je *“kráľovstvom pravdy a života, kráľovstvom svätosti a milosti, kráľovstvom spravodlivosti, lásky a pokoja”*. Preto Panna Mária, Matka Mesiáša, môže a musí byť nazývaná **Kráľovnou pokoja**. Na druhej strane, Panna Mária je tiež **“Kráľovnou a Matkou milosrdenstva”**. A keďže vojna vždy vyvoláva toľko krvi a ohňa, smrť a siroty, hladomory a mory, a čo je horšie, nenávisť a nenávisť jeho srdce milosrdenstva nemôže nepohnúť, keď vidí svoje deti ako obeť tohto zla a je vždy pripravený modliť sa, aby boli napravené jediným účinným prostriedkom pokoja.

Je to prorok Izaiáš, keď ohlasuje príchod Mesiáša, ktorý nám hovorí, že bude nazvaný *“Kniežaťom pokoja, že jeho vláda bude veľká a že pokoj nebude mať konca”* (9, 5-6). Zachariáš, otec Jána Krstiteľa, nám vo svojej piesni, v ktorej nám ohlasuje blížiaci sa príchod svetla zhora, hovorí, že jeho poslaním je *“usmerňovať a viesť naše kroky na ceste pokoja”* (Lk. 1, 79). A svätý Pavol ide až tak ďaleko, že hovorí: *«On je náš pokoj»* (Ef. 2, 14). **Ak je Kristus našim pokojom, Mária je Matkou pokoja.** Jeho panenské narodenie bolo zrodením mieru.

Svätý Pavol nám predstavuje Krista aj na Kalvárii, *«krvou svojho kríža zmieruje so všetkým na nebi i na zemi»* (Kol 1,20). Kristus je veľký budovateľ pokoja. A Jánovo evanjelium nám predstavuje Máriu pod Ježišovým krížom. Nielenže bola najdokonalejšie vykúpeným stvorením a uzmiernená Kristom – oslobodená od viny a poškrvny hriechu –, ale keď na Kalvárii obetovala Otcovi svoje bolesti spolu s krvou svojho Syna, bola osobitným spôsobom spojená s Kristovým dielom zmierenia/pokoja.

Božie slovo je bohaté a jasne poukazuje na pokoj, ktorý prináša Dieťa Ježiš, ktoré sa narodilo uprostred nás. Vidíme však, že táto skutočnosť ešte nebola plne realizovaná a sme pozvaní kontemponovať a meditovať o nej, aby sme v nás prijali a aktivovali evanjeliové postoje.

Okrem Svätého písma nám dejiny pripomínajú, že to bol pápež Benedikt XV., keď bola Európa kvôli prvej svetovej vojne oblečená v červenom, kto žiadal, aby sa do Loretánskych litánií zaviedla nová invocácia s úmyslom, aby príhovor Preblahoslavenej Matky Božej ukončil tento krvavý konflikt. Odvtedy sa ho denne modlia milióny zbožných veriacich. Je to ona, ktorá sa vyhlasuje za **“Kráľovnú pokoja”**.

A urobil tak týmito slovami 5. mája 1917, keď sa obrátil na všetkých biskupov sveta: „Keďže všetky milosti, ktoré Pôvodca všetkého dobra ráči udeliť úbohým Adamovým potomkom podľa láskyplného plánu jeho Božej prozreteľnosti, sú distribuované rukami Preblahoslavenej Panny, želáme si, aby veľká Matka Božia, v tejto hodine, strašnejšej ako kedykoľvek predtým, nech prosba vašich najsužovanejších detí povstane živá a sebavedomá. “Povstaňte tak veľmi v mene Božom pre spásu jeho detí...” Nech teda Mária, ktorá je Matkou milosrdenstva a milosťou všemohúcou, vstane zo všetkých častí zeme, od najvznešenejších chrámov po najmenšie kaplnky, od kráľovských palácov po najchudobnejšie chatrče, odkiaľkoľvek je verná duša, z polí a z krvou poškrvnených morí, vrúcne a zbožné vzývanie (“Regina pacis, ora pro nobis”), nech sa k nej dostane úzkostlivý plač matiek a manželiek, náreky nevinných detí. Nech to dojme jej sladkú a najjemnejšiu starostlivosť a nech vyprosí pokoj, za ktorý sa modlíme, pre tento nepokojný svet. A nech si budúce storočia spomenú na účinnosť jej príhovoru a na veľkosť dobrodení, ktoré prostredníctvom nej získali”.

O niekoľko dní neskôr, 13. mája 1917, "Regina Pacis" odpovedala na výzvu pápeža Benedikta XV. a celej Cirkvi a zjavila sa vo Fatime trom deťom hrajúcim sa v Cova da Iria. *"Prichádzam z neba... Prišla som vás požiadať, aby ste sem prišli šesť mesiacov po sebe, 13. práve v tomto čase... Chcete sa obetovať Bohu, aby ste znášali všetky utrpenia, ktoré vám chce poslať, ako akt zmierenia za hriechy, ktorými je urážaný, a ako prosba za obrátenie hriešnikov? -Áno, chceme... Modlite sa každý deň ruženec, aby ste dosiahli mier vo svete a ukončili vojnu..."*

Môžeme skutočne znovu vidieť, ako Mária počuje modlitby, ktorými sa na ňu obraciame, s

jednoduchým a pokorným srdcom pre dobro jej ľudu. **V týchto dňoch chceme prežívať narodenie Ježiša ako modlitbu, ktorá prosí a prosí Boha života, aby priniesol POKOJ do našich sŕdc, všetkým ľuďom tohto sveta, a aby konflikty a napätia zmizli a ustúpili pokojnej vôli Stvoriteľa. Požehnané Vianoce a MIER všetkým.**

Renato Valera,
Prezident ADMA Valdocco.

Alejandro Guevara,
Duchvný animátor ADMA Valdocco.

FORMAČNÝ PROJEKT

Výzva k nemožnému 2: SVETLO A TMA KAŽDÉHO POVOLANIA A POSLANIA

1. Povolanie a poslanie: prítomnosť tajomstva

Vo sne, ktorý mal don Bosco v deviatich rokoch, ktorý je počiatkom celej saleziánskej misie, Janko zakúša to, čo dosvedčuje Biblia vo všetkých príbehoch povolania, najmä v príbehoch osobitného zasvätenia: **zmes úžasu a nepokoja** kvôli nepomeru medzi možnosťami človeka a tým, čo sa človeku zdá nemožné, medzi tým, čo je prirodzené a čo je nadprirodzené, medzi telesným človekom a duchovným človekom, medzi logikou kalkulácie a logikou nezištnosti, medzi malými zdrojmi človeka a hojnosťou Božích darov. **Dialektika možného a nemožného** sa potom prežíva ako **dialektika medzi jasnosťou a nejasnosťou**, odtiaľ pochádza celá téma **viery** a potreby **rozlišovania**: "Neverte každému vnuknutiu, ale skúšajte vnuknutia, aby ste zistili, či skutočne pochádzajú od Boha" (1 Jn 4, 1) a "všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte!" (1 Sol 5, 21). Nevyhnutné, pretože v Božích veciach pochopenie nie je prvým krokom, ak vôbec, skôr posledným: prvým krokom je rozpoznať a poslúchať Božiu vôľu.

"V pravý čas všetko pochopíš," hovorí malému Jankovi s láskou. Tieto dve dialektiky sa prejavujú zakaždým, keď sa tajomstvo Boha sprítomňuje vo vedomí človeka. Keďže božská inšpirácia je väčšia ako my sami a presahuje možnosti nášho rozumu,

okamžite sa vynára dvojité otázky o jej **zdroji** a **obsahu**. V skutočnosti chce Janko vo sne vedieť, kto k nemu hovorí a ako je možné to, čo sa od neho žiada: "Kto ste, že mi rozkazujete také nemožné veci?" Je zaujímavé preskúmať reakciu dvoch tajomných postáv.

Priznajme si to však: žiadna duchovná cesta sa nerozbehne a nedozreje, ak sa nevystaví Božiemu tajomstvu, ak sa nenechá posunúť jeho nadprirodzenou povahou, ak zostane opretá o svoje vlastné prirodzené dary a hranice, ak kladie hranice prozreteľnosti, a tak umŕtvuje svoje vlastné možnosti. V tomto bode sa Pán vyjadril jasne a dvakrát v Matúšovom evanjeliu opakuje: "Lebo kto má, tomu sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má." (Mt 13, 12 a 25, 29). Príliš často sa však stáva, že mnohé duchovné impulzy, ako aj mnohé obrátenia sú umŕtvované úvahami, ktoré sú buď príliš materiálne, alebo príliš duchovné. Preto don Bosco povedal svojim mladým: «Musíme sa včas odovzdať Bohu», inak sa srdce naplní všelijakými «ak» alebo «ale», ktoré kompromitujú Boží sen! Inými slovami: je v poriadku pozeráť sa "dovnútra", ale nikdy nie je v poriadku pozeráť sa "na seba": spomienka na modlitbu, ktorá rozpoznáva Boží hlas je jedna vec a narcistické uzavretie sa do seba je vec druhá.

Dokonca aj Janko, napriek všetkým nadprirodzeným znameniam, mal veľký problém pochopiť svoje vlastné povolanie a poslanie. V skutočnosti, vo sne, keď mal 9 rokov, Janko cíti stále rastúce napätie ducha, čo naznačuje, že je ťažké dôverovať inšpiráciám. Otázky sú naliehavé: “kto ste... kde, ako, akým spôsobom to uskutočním?... Kto ste?... Povedzte mi svoje meno.” Ako vidno, otázky sa týkajú poslania a zameriavajú sa na identitu hlavného zodpovedného a na možnosti uskutočnenia poslania. Odpovede však nevymazávajú atmosféru tajomstva: neposkytujú informácie, ale žiadajú **zmenu spôsobu, akým myslíme a konáme.**

Napätie vyvolané požiadavkou zmeny sa stáva vnútorným odporom a nadobúda formu dvojitej námietky: nedostatočnosť (“chudobné a nevedomé dieťa, neschopné hovoriť o náboženstve”) a ťažkosti s porozumením (“Nevedel som, čo to znamená”). Na prvú námietku odpovedáme **uvedením prostriedkov, ktoré robia nemožné možným: poslušnosť a poznanie/múdrost:** “práve preto, že sa vám také veci zdajú nemožné, musíte ich urobiť možnými poslušnosťou a nadobudnutím poznania”. Druhá námietka je zodpovedaná **odkazom na budúcnosť**, pretože to, čo nie je jasné teraz, bude jasné v pravý čas: “v pravý čas všetko pochopíte”. Ako vidíme, **poslušnosť viery otvára chápanie viery**, pretože viera je práve tou správnou cestou k poznaniu Boha, správnou cestou k prijatiu Božích zaslúbení, správnym spôsobom ako žiť záväzok prítomnosti vo svetle budúceho naplnenia. Samozrejme, všetko je paradoxné – paradox je typickým znakom tajomstva! – “keďže odpovede v podstate uvádzajú, že iba poslušnosť príkazu bude úplne jasné, čo skutočne vyžaduje” (A. Bozzolo).

2. Poslušnosť viery

Poslušnosť – pod ktorou sa rozumie synovská poslušnosť, poslušnosť Ježiša, poslušnosť Márie, poslušnosť svätých, svätých mužov a žien, poslušnosť, ktorá je spolupatričnosťou a vdáčnosťou, dôverou a sebadôverou, vernosťou a spoluprácou – je správna, pretože z hľadiska povolania a poslania **nejde o pochopenie a poznanie, ale o prežívanie dôverného a plodného vzťahu s Bohom**, kde vlastná vôľa je v jednote s Božou vôľou a kde inteligencia človeka je osvietená Božou múdrosťou. Vtedy sa stane zázrak, že Božia moc sa môže prejaviť v našej slabosti a naše skutky v Ňom nie sú ničím iným ako Jeho skutkami v nás! Je to ideál života milosti: «ty

vo mne a ja v tebe», aby bola láska a radosť, účinnosť modlitby a plodnosť skutkov. Ján 14,20; 15,4; 15,5; 17,21-22).

Poslušnosť viery robí **nemožné možným**: pohnúť horami pýchy, uzdraviť všetky choroby, získať spásu a večný život. Dokonca aj toto hovorí Pán: Keby ste mali vieru ako horčičné zrnko a povedali by ste tejto moruši: “Vytrhni sa aj s koreňom a presad’ sa do mora!”, poslúchla by vás. (Lk 17,6)! Poslúchať je vždy správna vec, pretože skutočne – ako to Janko poprežíva vo sne a s ním každý povolaný – poslanie úplne presahuje naše sily, ale je možné vďaka tomu, že sa nespolieha na naše schopnosti, ktoré treba úplne využiť, ale na moc zmŕtvychvstalého Pána a jeho Ducha.

Svedectvo veľkých osobností, ktoré nachádzame v Biblii, sa úplne zhoduje (porov. Hebr 11,1-40). “Nemožné” je pre Abraháma mať syna od neplodnej, starej ženy, akou bola Sára; “nemožné” je pre Pannu počať a dať svetu Božieho Syna, ktorý sa stal človekom; “nemožné” sa zdá byť pre učeníkov spasenie, ak je ľahšie ťave prejsť uchom ihly ako boháčovi vojsť do nebeského kráľovstva. A napriek tomu sa Abrahám nechal počuť, že odpovedá: “Je niečo nemožné pre Pána?” (Gn 18, 14); anjel hovorí Márii, že “Bohu nič nie je nemožné” (Lk 1, 37); a Ježiš odpovedá neveriacim učeníkom, že “čo je nemožné ľuďom, je možné Bohu” (Lk 18, 27). Dokonca aj najvyššiemiestovkúpenia je poznačené nemožným: ako je vlastne možné zvíťaziť nad smrťou? V tom teda spočíva poslušnosť viery: **dovoliť Ježišovi, aby premenil náš pohľad na to, čo je možné**, pretože Boh tým, že vzkriesil svojho Syna, ktorý sa stal človekom

v moci Ducha, prelomil hranice našich ľudských možností a otvoril ich svojim božským možnostiam!

Každý veriaci by mal byť pevne presvedčený o tom, že vtelenie a zmŕtvychvstanie Pána, otvorené zvnútra našich obmedzení a našej pomínutelnosti, sú najreálnejšími vecami, ktoré existujú, vecami, na ktoré sa môžeme vždy bez akýchkoľvek výhrad spoľahnúť.

Je zaujímavé poznamenať, že poslušnosť je natoľko správna vec, že pri bližšom pohľade je to **najzákladnejšia vec, ktorú sa deti učia, a zároveň základný postoj Ježiša k Otcovi**. Ctihodný muž vo sne oslovuje Janka tak, ako sa obracia na dieťa: "Pretože sa vám také veci zdajú nemožné, musíš ich umožniť poslušnosťou." Znejú ako slová, ktorými rodičia naliehajú na deti, keď sa zdráhajú urobiť niečo, čo sa necítia schopní alebo nechcú urobiť: "poslušnite a uvidíte, že uspejete". Ale sú to tiež a ešte viac slová, ktorými Syn odhaľuje tajomstvo nemožného, svoju poslušnosť: „*Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal a dokonat' jeho dielo*“ (Jn 4, 34) a „*A ten, ktorý ma poslal, je so mnou. Nenechal ma samého, lebo ja vždy robím, čo sa páči jemu.*“ (Jn 8, 29).

Najbezprostrednejším dôvodom, prečo je poslušnosť lepšia je to, že Boh môže uskutočniť svoj sen za nás iba vtedy, ak nás môže prinútiť **zmeniť naše zmýšľanie a postoje**. Keď čelíme neúspechom a nepredvídaným udalostiam, zvyčajne reagujeme inštinktívne, impulzívne, nezrelo, dokonca nemorálne. Je príliš ľahké reagovať "so zbraňou" na nespravodlivé veci, možno sa cítiť spravodlivo. Mojžiš (Ex 2, 11 – 15) a Jeremiáš (Jer 1, 4 – 9) sa však rozhodli pre poslanie napriek svojmu mladému veku, Peter definitívne prekonal zaskočenie a hanbu zrady (Jn 21, 15) a znova je ochotný „spustiť sieť“ na Ježišovo slovo (Lk 5, 5); a Pavol, ktorý bol "prenasledovateľom a násilníkom" (1 Tim 1, 13), sa naučil "stať sa všetkým pre všetkých" (1 Kor 9, 22).

Tak aj Janko Bosco, silný a impulzívny, musel poslúchnuť, aby sa naučil **potláčať zlo nie násilím, ale láskavosťou**: "nie údermi, ale miernosťou". Ovocím poslušnosti je autentická vnútorná premena, ktorá nás vedie k tomu, aby sme prekonalí predstieranie, že zmeníme veci veľkodušnosťou našich spontánnych impulzov, alebo silou našich prirodzených darov, **aby sme vstúpili do štýlu, ktorým Boh koná** v dejinách a pôsobí v našich srdciach.

Preto je dôležité poukázať na riziko, ktoré je vždy prítomné v poslušnosti viery: neustále **spoliehanie sa na vlastné sily** alebo **zúfalstvo nad vlastnými obmedzeniami**. Toto druhé riziko Janko výrazne nepodstupuje! Bol prirodzene nadaný zo všetkých hľadísk: mimoriadna fyzická sila, vynikajúca pamäť, schopnosti vodcu, nákazlivý pohľad, pripravenosť pre Boha. A predsa on sám musí uznať, že poslanie je povolaním k nemožnému.

Don Bozzolo to dobre vysvetľuje: "Požiadavka na nemožné sa tu neodohráva na úrovni prirodzených schopností... Za touto hranicou sa otvára oblasť nemožného, ktorá je však z biblického hľadiska priestorom pre Božie pôsobenie."

3. Uvažovanie vo viere

Povedali sme: **poslušnosť zostruje inteligenciu**. To je zaručené, pretože prichádza zhora a kompenzuje nedostatočnosť/nemožnosť volaného ponukou prítomného a budúceho svetla, ktoré robí výšky temnoty udržateľnými. Ale práve táto záruka je zabezpečená poslušnosťou: **poslanie, akokoľvek namáhavé a nejasné sa môže zdať, musí byť uskutočňované, aby bolo pochopené**. Toto je príkaz, ktorý so sebou prináša každé povolanie.

Nie je preto prekvapujúce, že vo sne sa dialektika **možného a nemožného** prelína s dialektikou **jasnosti a nejasnosti**. Vo sne totiž zmätok Jankovej duše kontrastuje so žiarivou tvárou Pána, tvárou tak žiarivou, že nemôže zničiť jeho pohľad. Je to dialektika typická pre veľké povolania, zvlášť prítomné v živote mystikov, a je to **skúsenosť temného svetla a žiarivej tmy**: hovorí, že akokoľvek veľké je poznanie Boha, jeho tajomstvo je ešte hlbšie. Základ tejto paradoxnej skúsenosti spočíva v dvoch tvárach veľkonočného tajomstva, ktorým je vždy **kríž a radosť**, Ježišovo vzkriesenie na kríži a Ježišovo zmŕtvychvstanie do slávy. Vo štvrtom evanjeliu Ján používa jediné slovo pre obe povýšenia: "Keď budem

vyzdvihnutý od zeme, pritiahnem všetkých ľudí k sebe” (Jn 12,35).

Je zaujímavé všimnúť si, že vo sne, okrem žiarivej tváre Pána, Janko dostáva dar žiarivých slov: muž aj žena jasne vysvetľujú, čo musí Janko urobiť, a napriek tomu ho nechávajú zmäteného a vystrašeného. Existuje tiež veľmi jasný obraz, premena vlkov na jahňatá, ale vedie k ešte väčšiemu nedorozumeniu. Neexistuje teda žiadne vysvetlenie, ktoré by obstálo, žiadne poznanie, ktoré by mohlo predvídať poslušnosť: človek si nemôže zabezpečiť život skôr, než bude žiť, alebo bez života, pretože to, čo je v stávke, je Boží exces (nesmiernosť Boha), jeho najväčšia spravodlivosť, jeho nekonečná láska. Práve poslušnosťou viery sa objasňuje zmysel celého života.

Táto dialektika svetla a tmy a praktická forma jej objasnenia charakterizujú teologickú štruktúru aktu viery. Veriť totiž znamená kráčať v žiarivom oblaku, ktorý ukazuje človeku cestu, ktorou má ísť, ale odoberá mu možnosť ovládať ho svojím pohľadom. Ak sa Abrahám nazýva “naším otcom vo viere”, je to preto, že kráčať vo viere znamená konať ako Abrahám, ktorý “vykročil bez toho, aby vedel, kam ide”; zaiste nie v zmysle náhodného pohybu,

ale v zmysle pohybu pod Božím požehnaním “cez miesto, ktoré mal prijať ako dedičstvo” (Hebr 11, 8). Vo viere je to takto: nemožno vopred poznať zaslúbenú zem, pretože ochota kráčať prispieva k jej existencii. «Máriine slová Jánovi – «v pravý čas všetko pochopíš» – teda nie sú len láskavým materinským povzbudením, ale skutočne obsahujú maximum svetla, ktoré možno ponúknuť tým, ktorí musia kráčať vo viere» (A. Bozzolo).

Vo svetle sna si môžeme položiť otázku:

1. Aký stupeň *vrúcnosti má moja viera?* Viem, že s Bohom nič nie je nemožné? Že ten, kto verí, vidí? Že stačí zrnko viery na to, aby sme videli zázraky? Že Mária je Matkou a Učiteľkou vo viere? Že poslúchať je lepšie ako robiť veci po svojom? V čom môj život vyžaduje, aby som veril, dôveroval? V čom musí Boh vo mne zvíťaziť, v čom musí zlomiť odpor, v čom je potrebné rozviazať uzly?

2. Prijímam *svetlo -tmu viery*, opierajúc sa o Božiu múdrosť a moc? Viem, že “aj keby som kráčal temným údolím, nemal by som sa báť žiadneho zla, lebo ty si so mnou?” Neprestajne prosím o trpezlivosť a nádej v skúškach, aby som nepodľahol pesimizmu a malomyselnosti?

NAZARET. RODINA ÚPLNE BOŽIA

3. JEŽIŠOVE SVÄTÉ MENO

V predchádzajúcej meditácii sme videli, že je to Ježiš, jeho prítomnosť, jeho meno, ktoré určuje originalitu *Svätej rodiny a každej svätej rodiny*. Teraz sa chceme pristaviť, ako to robí Cirkev na konci vianočného obdobia – najmä od štrnásteho storočia ustanovením liturgického sviatku, ktorý si želal Klement VII. a ktorý s veľkou apoštolskou silou propagoval svätý Bernardín – pri “*najsvätejšom mene Ježiš*”.

Ježiš Nazaretský

V Nazarete sa Boží Syn nazýva Ježiš. Po stáročiach túžené *meno Ježiš zaznelo v Nazarete po prvýkrát*. Zaznelo na čistých perách Márie a spravodlivých perách Jozefa. A bolo vyslovené Božím poverením: Mária prvá – tak ako Alžbeta vzhľadom na Jána Krstiteľa – počuje od anjela: «Počneš a porodíš syna

a dáš mu meno Ježiš.» (Lk. 1,31). A vtedy to Jozefovi vo sne zvestuje iný anjel: «Tvoja žena porodí syna a dáš mu meno Ježiš» (Mt. 1,21). Všetko sa deje z Božieho vnuknutia, “z moci Ducha Svätého” (Lk. 1, 35 a Mt. 1, 20), nie z vôle človeka. **Ježiš je ľudské meno, ktoré chcel Otec pre Syna!** Ježiš je Božie meno, ktoré každé kresťanské srdce pozná ako Pána!

Nomen Omen

V starovekých kultúrach meno označuje pravdu. Pomyslime na Ježišovo meno. Ježiš! Veľmi sladké a zároveň veľmi nepríjemné meno, pretože naznačuje, predznamenáva, nesie v sebe veľmi bolestivé poslanie. Je to meno Toho, ktorý bude naším Vykupiteľom. Volá sa Ježiš, pretože, ako vysvetľuje Simeon jeho Matke, “*On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému*

budú odporovať” (Lk. 2, 34) a preto, že – ako hovorí anjel Jozefovi – “vykúpi svoj ľud z hriechov” (Mt. 1, 21). Ježiš znamená “Boh zachraňuje” a povedať Ježiš znamená povedať “Spasiteľ”! Ježišovo meno skutočne hovorí o jeho identite ako Boha s nami a naznačuje jeho poslanie medzi nami. Odtiaľ pochádza symbolický význam a mimoriadna sila znaku IHS (grécka skratka Iesous), ktorý kresťanská tradícia vtlača na hostie, na steny kostolov, na liturgické predmety, na kresťanské hroby. Je zrejmé, že tu nejde o magickú silu, ale o silu viery: pretože Božia moc nie je anonymná, ale osobná moc a

nesie presné meno, Ježišovo meno, “meno, ktoré je nad každé iné meno” (Flp 2, 9), meno, na ktoré sa “zohne každé koleno v nebi i na zemi (Flp 2, 10). Proroctvá a žalmy už hovorili: “Tvojho mena, Pane, budú sa báť pohanovia a tvojej slávy všetci zemskí králi” (Ž 102, 16). A svätý Peter to povedal s dojímavou slávnosťou vo svojej prvej kresťanskej homílii v deň Turíc: “A v nikom inom niet spásy, lebo niet pod nebom iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.” (Skutky 4:12).

Chváľte meno Pánovo!

Chváliť meno Pána je najvýstižnejší spôsob ako hovoriť o kresťanskej modlitbe. Takto sa hovorí chvála vo Svätom písme: “Chváľte, služobníci Pánovi, chváľte meno Pánovo. Nech je velebené meno Pánovo odteraz až naveky.” (Ž 113, 1). Modlitba môže mať mnoho

podôb, ale je to predovšetkým chvála a požehnanie, adorácia a vďakyvzdanie adresované Ježišovi, v mene ktorého Boh zhromaždil a rozdelil všetky svoje poklady milosti. Ako vyjadruje modlitba, tak je to aj s vierou: kresťan verí práve v Ježišovo meno (1 Jn 3, 23) a na základe jeho mena nachádza odpustenie hriechov (1 Jn 2, 12); v jeho mene nachádza život (Jn 20, 31) a na čele nesie jeho meno (Zjv 22, 4); iba v jeho mene prináša Bohu príjemné obety (Hebr 13, 15) a všetky svoje skutky koná v mene Pánovom (Rim 1, 5 a Kol 3, 37). To isté platí aj pre apoštola: zasväcuje svoj život Ježišovmu menu (Sk 15, 26), ohlasuje meno Ježiš a učí v jeho mene s autoritou a odvahou, až do tej miery, že hovorí, že sa raduje, keď je hanobený pre meno Pána (Sk 5, 41); vo svojom mene koná zázraky (Sk 8, 12) a vo svojom mene vie, že môže žiadať a získať čokoľvek (Jn 16, 23.24).

V Nazarete sa môžeme naučiť aspoň tieto tri veci:

- 1. Dôverne poznať Ježišovo meno:** vyslovovať ho s láskou a jemnosťou, často ho vyslovovať, aby sme zostali v jeho prítomnosti, udržiavať živý vzťah s ním, konať v jeho mene a z lásky k nemu, vzývať ho s dôverou v časoch skúšok;
- 2. Rozpoznať vykupiteľskú moc Ježišovho mena:** vysloviť jeho sväté meno znamená zastaviť zlo, oslabiť silu pokušenia, postaviť sa na stranu Boha, získať víťazstvo nad nepriateľom. Je dobre známe, že samotné mená Ježiša a Márie majú exorcistickú moc: diabol ich nemôže zničiť!
- 3. Chváliť meno, ktoré je nad každé iné meno:** volať Pána po mene znamená rozpoznať a zároveň priblížiť sa k jeho majestátu, znamená rýchlejšie vstúpiť do modlitby, do dôvery v neho, do otvorenia srdca pôsobeniu milosti.

POKORNÉ A NAJVYŠŠIE STVORENIE

Na ceste s Máriou, učiteľkou integrálnej ekológie

4. MÁRIA ZAPEČATENÁ FONTÁNA

Pápež František uzatvára číslo 241 encykliky *Laudato sí*, venovanej výlučne Máriinej starostlivosti o stvorenstvo tým, že nás pozýva, aby sme ju požiadali o pomoc pri učení sa “*hľadieť na tento svet múdrejšími očami*”. Máriine múdre oči totiž vedia rozpoznať v každom prvku stvorenia znamenie

Božej lásky k nám. Živé ekologické obrátenie znamená predovšetkým stať sa schopnými tohto pohľadu, z ktorého môžeme v úcte a starostlivosti o životné prostredie a o bližného rozpoznať základné povolanie, ktorým sa Boh obracia na každé zo svojich stvorení.

Prvým prvkom stvorenia, na ktorom sa chceme spolu s Máriou pokúsiť spočínúť múdrom pohľadom je voda. Prvá správa o stvorení (Gn. 1) predstavuje vesmír pred Božím stvoriteľským činom ako beztvarú a opustenú masu, zahalenú temnotou a pokrytú prvotnými vodami. V tomto prvotnom chaose Boh zasahuje svojím stvoriteľským Slovom, aby zrodil svet, oddeľujúc suchú zem od vôd. Chaos sa stáva kozmom: poriadok, harmónia, pohostinné miesto pre život. Obývatel'ný svet ako ho poznáme, poznačený striedaním dňa a noci a plynutím ročných období, svet pokrytý vegetáciou a obývaný množstvom živých bytostí, bol pred stvorením strážený v myslení a túžbe Boha, rovnako ako ešte beztvaré dieťa, práve počaté, odpočíva v tme ponorené do plodovej vody, obsiahnuté v lone matky. Túto analógiu medzi stvorením vesmíru a stvorením dieťaťa v matkinom lone preberá Písmo v Žalme 139, ktorý opisuje Božie stvoriteľské dielo pre každú ľudskú bytosť: ako dieťa rastie v matkinom lone, je v strede vesmíru a práve v matkinom lone sa podľa Písma uskutočňuje prvé stretnutie medzi človekom a Bohom (Jer. 1, 5).

Narodenie, kvôli rizikám, ktoré so sebou prináša pre matku a dieťa, je prvým aktom spásy, ktorý Boh koná pre každé stvorenie (Ž 21, 10 – 11), a to až do takej miery, že Písmo používa túto metaforu, aby vyrozprávalo veľkú udalosť oslobodenia, ktorou bol Exodus: prechod cez Červené more. V skutočnosti je to skvelá pôrodná scéna. Boh ako skúsená pôrodná asistentka oslobodzuje ľudí od nebezpečenstva smrti a uvádza ich do nového života (Ex. 14). Vyvádza ho z vody na suchú zem.

Každá ľudská bytosť, aj keď si na to vedome nepamätá, pochádza z vody, rastie vo vode a kŕmi sa vodou maternice, kým nie je dosť veľká na to, aby začala dýchať sama. Voda je prvok, ktorý počas celého tehotenstva sprostredkúva kontakt medzi rastúcim dieťaťom a matkou, ktorá sa oň stará.. Možno to je jeden z dôvodov, prečo Šalamúnova pieseň prirovnáva ženské lono k prameňu, ku ktorému sa muž túži vrátiť.

V kapitole 4, najmä vo verši 14, milovaný spieva o cnosti svojej milovanej a nazýva ju **“zapečatenou studienkou”**. Už od čias cirkevných otcov kresťania vidia v tomto verši poetický opis plodného panenstva Panny Márie: jej lono je “zapečateným prameňom”, pretože neprijala nikoho okrem dieťaťa Ježiša. Kresťanské panenstvo, Máriino panenstvo osobitným spôsobom však nie je uzavreté. Alebo

skôr: nie je to len odriekanie. A v skutočnosti, ak budeme pokračovať v čítaní chválospevu, vo verši 15 čítame, že z tohto uzavretého prameňa vychádza voda, ktorá zavlažuje množstvo záhrad a v kapitole 5, verši 1, milovaný pozýva svojich priateľov, aby sa nasýtili a uhasili svoj smäd krásou a cnosťou milovaného.

Zapečatený prameň teda nie je zdrojom, z ktorého sa nedá piť, naopak: je zdrojom čistej, nekontaminovanej vody, ktorej voda nie je vyhradená len pre niektorých, ale ponúka sa všetkým. Hoci Máriino materstvo nemalo v tele okrem Ježiša nijaké iné deti, jej materstvo presiahlo hranice priestoru a času, v ktorom žila. Jej neha, jej múdrosť uhasí smäd všetkých, ktorí sa jej zveria. Rovnako aj náš spôsob lásky v našich každodenných vzťahoch v rodine, s priateľmi, v spoločenstve si vyžaduje čistotu úmyslu, veľkú úctu, ale nie uzavretosť: dary čnosti a milosti, ktoré sme dostali od Boha, predovšetkým dar samotného života sú nám dané, aby sme ich ponúkli svetu.

Sám Ježiš vo svojom kázaní ochotne používa symbol vody, osobitným spôsobom, aby poukázal na dar Ducha a milosť znovuzrodenia, ktoré veriaci prijíma krstom. Jasne odkazujúc na slová, ktorými milovaný odkazuje na milovaného v chválospeve, Ježiš v Jánovom evanjeliu sľubuje Samaritánke vnútorný prameň živej vody, ktorá vyviera pre večný život (Jn. 4, 14). V 7. kapitole Ježiš obnovuje tento prísľub tým, že sa obracia na všetkých, ktorí sú ochotní počúvať ho, kým je v chráme preplnenom ľuďmi, ktorí prišli na hostinu: “Kto je smädný, nech príde ku mne a pije, kto verí vo mňa; ako hovorí Písmo: “Z jeho vnútra potečú prúdy živej vody” (Jn 7, 38). Evanjelista to hneď komentuje: *“To povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo v neho uverili. Lebo ešte nebolo Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený”* (Jn. 7,39).

Tento dôraz je dôležitý, pretože nám pomáha pochopiť dve veci: prvou je, že samotní učeníci, hoci žili v úzkom kontakte s Ježišom, nie vždy rozumeli jeho gestám a slovám. Aby pochopili, že prísľúbenou živou vodou je Duch, museli čakať na

Pokorné a najvyššie stvorenie

Ježišovo zmŕtvychvstanie: iba v novej veľkonočnej viere našli odvahu konečne sa otvoriť daru skutočne nového života.

Po druhé, tieto slová nás pozývajú, aby sme v dare Ducha Svätého rozpoznali možnosť mať účasť na dôvernóm spoločenstve Otca s Ježišom, ktoré sa naplno prejavilo na Veľkú noc, keď z otvoreného boku Syna na kríži vytekla rieka živej vody (Jn. 19, 34). Táto rana navyše zostáva navždy otvorená, pretože vždy môžeme ísť a čerpať vodu, až kým sa voda nestane v každom z nás živým prameňom pre večnosť.

Druhá správa o stvorení hovorí, že zo záhrady Eden vytekajú štyri veľké rieky, ktoré zavlažujú celý svet (Gn. 2, 10). Voda je v skutočnosti život. Bez vody zem vyschne, zvieratá zomierajú. Takže, ak by Boh vzal svojho Ducha zo sveta, všetko by zvädlo. Ale Boh sľubuje svojim stvoreniam oboje: vodu aj Ducha. Skúsenosť nedostatku a znečistenia vody je tu však pre všetkých, aby ju videli a ovplyvňuje tých najchudobnejších z chudobných. Dostali sme dar života a neustále prijímame dar Ducha: sme zodpovední za to, aby žiadny živý človek už nikdy nezomrel na smäť alebo chorobu spôsobenú otravou prameňov. Prosme Máriu, aby nám pomohla rýchlo a dobre konať všetko, čo je v našich silách!

RODINNÉ SPRÁVY

Ekvador: XII. Národný kongres ADMA

Cumbayá, Ekvádor - október 2023 - Od 20. do 22. októbra sa v Duchovnom dome "Márie Pomocnice" v Cumbayá konal XII. národný kongres ADMA. Podujatie bolo zamerané na tému "Ježiš v Eucharistii nám dáva Máriu ako matku a učiteľku" a viedol ho páter Alejandro Guevara, svetový duchovný animátor ADMA.

Cieľom trojdňového stretnutia bolo posilniť bratstvo, eucharistickú a mariánsku spiritualitu tejto vetvy Saleziánskej rodiny (FS), aby obnovila svoje evanjelizačné a pastoračné nasadenie na miestach, kde je prítomná a bola živým svedkom misii. V Ekvádore je ADMA prítomná v 8 provinciách s 27 strediskami a celkovo 845 členmi.

Na slávnostnom otvorení sa zúčastnil aj don Marcelo Farfán, predstavený ekvádorskej saleziánskej provincie (ECU), ktorý zdôraznil, že ADMA je základným hnutím v spiritualite kongregácie a saleziánskej rodiny. Páter Alejandro Guevara počas svojho príhovoru zdôraznil význam týchto priestorov pre autentickú zbožnosť a šírenie úcty k Márii Pomocnici kresťanov na miestnej úrovni. "Verím, že tieto dni stretnutí by mali byť pozvaním k vzájomnému zdieľaniu života ako bratia a k pohľadu na našu realitu Máriinými očami."

XXXIII. mariánsky deň ADMA na tému “Výchova ako povolanie a poslanie”

Turín, Taliansko – október 2023 - 8. októbra 2023 sa konal XXXIII. mariánsky deň na tému “*Výchova ako povolanie a poslanie*”, na ktorom sa zúčastnili členovia Združenia Márie Pomocnice kresťanov (ADMA) Materské stredisko Turín, ako aj veľká skupina spolupracovníkov z Arese a Ligúrie. Tento deň sa vyznačoval formálnou témou, ktorú viedol páter Enrico Stasi, ktorý nadväzujúc na “deväťročný sen” dona Bosca okrem iného zdôraznil, že “nádvorie” je stále privilegovaným miestom stretnutia mladých ľudí s Bohom. Nasledoval čas modlitby a osobnej reflexie a modlitba ruženca na nádvorí Valdocco. Predstavili sa všetci noví ašpiranti, po ktorých nasledovali svedectvá o živote a viere niektorých z nich, ktorí sa s účastníkmi veľkoryso podelili o svoju cestu rozlišovania. Deň sa skončil slávením eucharistie, ktorej predsedal don Enrico Stasi a

koncelebrovali ju don Roberto Carelli a don Alejandro Guevara Rodríguez, svetový duchovný animátor ADMA, počas ktorej 23 ľudí prijalo svoj záväzok vstúpiť do združenia.

Stretnutie delegátov saleziánskej rodiny Južnej Ázie

Delegáti pre saleziánsku rodinu južnej Ázie sa stretli v provincii India-Dimapur (IND) od 31. októbra do 4. novembra 2023 s poslaním pestovať jednotu, vypracovať nové stratégie rastu a podeliť sa o učenie svätého Jána Bosca, ktorý je pulzujúcim srdcom saleziánskej rodiny.

Na zhromaždení sa zišlo 39 delegátov Saleziánskej rodiny (FS), ako sú Saleziáni dona Bosca (SDB), Dcéry Márie Pomocnice (FMA), Saleziáni spolupracovníci (SSCC), Združenie Márie Pomocnice (ADMA), Združenie odchovcov dona Bosca (EX. DB), Misijné sestry Márie Pomocnice kresťanov (MSMHC), Dobrovoľníci dona Bosca (VDB), Katechétky Márie Nepoškrvnenej Pomocnice kresťanov (SMI), Učeníci (DISC), Sestry Navštívenia dona Bosca (VSDB) a Dobrovoľníci s donom Boscom (CDB).

Na podujatí sa zúčastnili aj don Joan Luis Playà, SDB, delegát pre saleziánsku rodinu Sekretariátu hlavného predstaveného; Mr. Domenico Duc

Nam SDB, svetový delegát pre bývalých žiakov a saleziánskych spolupracovníkov; o. Alejandro Guevara SDB, svetový duchovný asistent pre ADMA; Sr. Leslie Sandigo a Sr. Lucrecia Uribe FMA, svetové delegátky FMA pre SSCC, resp. pre ADMA; a o. Joseph Pauria, inšpektor India-Calcutta (INC) a inšpektor zodpovedný za saleziánsku rodinu v južnej Ázii.

Medzinárodný kongres Márie Pomocnice kresťanov 2024 vo Fatime (Portugalsko)

V duchu solidarity a vzájomnej pomoci, ktorou sa chceme vyznačovať, bol v Turíne pri Materskej ADMA zriadený **“Fond solidarity”**, ktorý má pomôcť skupinám, ktoré to najviac potrebujú.

Všetky príspevky je možné posilať buď bankovým prevodom ADMA:

- IBAN IT16 V030 6909 6061 0000 0130 575
- alebo podľa pokynov na nasledujúcom odkaze <https://www.admadonbosco.org>

V prípade akýchkoľvek žiadostí o príspevok alebo potreby podrobnejších informácií môžu vedúci skupín napísať na adresu: adma@admadonbosco.org

Prijatá suma bude rozdelená medzi jednotlivé žiadosti. Pre jednotlivých účastníkov sa príspevky neposkytujú

“Pán miluje radostného darcu”.

Dám • vám
UČITELKU
 IX Kongresu Márie Pomocnice kresťanov

Fatima 29. augusta - 1. septembra 2024

Registrácia otvorená

www.mariaauxiliadora2024.pt

Úmysel modlitby pre tento mesiac

Chceme spojiť modlitby všetkých skupín ADMA na celom svete na osobitný úmysel.

V tomto mesiaci december sa budeme modliť za mier vo svete slovami pápeža Františka:

Prijmi teda, ó, Matka, túto našu úpenlivú prosbu.

Ty, Hviezda morská, nenechaj nás stroskotať v búrke vojny.

Ty, Archa novej zmluvy, podniet' projekty a cesty zmierenia.

Ty, „zem z Neba“, prines do sveta svornosť Božiu.

Vyhas nenávisť, utíš pomstu, nauč nás odpusteniu.

Oslobod' nás od vojny, uchráň svet od nukleárnej hrozby.

Kráľovná Ruženca, vzbud' v nás potrebu modliť sa a milovať.

Kráľovná ľudskej rodiny, ukáž národom cestu bratstva.

Kráľovná pokoja, vypros svetu pokoj.

PROSÍME VŠETKÝCH, ABY NÁM ZASLALI ČLÁNOK, FOTO ZO STRETNUTIA FORMÁCIE, PRIPOMIENKY 24. MÁRIJ POMOCI KREŠŤANOV, VYKONÁVANEJ DOBROVOLNÍCKU ČINNOSŤ. Článok (formát .doc, max. 1200 znakov bez medzier) a maximálne 2 fotografie (digitálny formát .jpg a šírka najmenej 1000 px) s názvom a/alebo stručným popisom je potrebné zaslať na adresu adma@admadonbosco.org. V predmete e-mailu „Rodinné udalosti“ a v texte je potrebné uviesť údaje o autorovi (meno, priezvisko, miesto výstrelu, príslušnosť Adma, mesto, krajina).

Odoslaním automaticky oprávňujete Adma na spracovanie, publikovanie, aj čiastočné, a zverejnenie článku a fotografií v akejkoľvek forme.

Obrázky môžu byť podľa uváženia redakcie zverejnené na webovej stránke www.admadonbosco.org, a/alebo na iných webových stránkach Adma spolu s popisom.